Lukács Helga-Erika

Felismerés

én eddig nem tudtam
mit hogyan kellene
nem gondolkoztam el
mi éltet s mi az amiből
kevesebb kellene
szerettem a szépet
képeket zenéket
beláthatatlan jövőket
végetnemérős meséket
pont úgy vigyáztam
virágomat is mint magamat
fényben úszó párkányon ült
itta minden szavamat
volt hogy sárgán bóbiskolt
s estére úgy tűnt
már nem soká marad
de néha szépen kacagott
s messzire űzte lelkemből
a keserű bánatot
rendhagyó módon éltettem
felkeltettem megöntöztem
csupán egy dolog mi
figyelmemet elkerülte
hogy a neki szánt vízből
mennyi a pont elég
hogy a túl sok úgyanúgy
tönkretesz mint a túl kevés
így rothadt ki szívemből
gondosan imádott virágom
s érthettem meg egészen
mi okozhatja halálom

Kézdivásárhely, 2022. április 20.